

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 8 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 8 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 8 luni 8 fl.

Pentru abonamente și insertiuni a se adresa la
Administrația tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47

Corespondențele sunt a se adresa la:
Redacția „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rândul cu litere garmon — și timbru de 30 cr. pentru
șe-care publicare.

„Per aspera ad astra!”

Sârghiuța serioasă se încoronează cu rezultate folosite care. Sârghiuțiosului, dar numai acestui-a, fi votezi bucuros laudă și recunoștință. Faptele acestui-a, fiind că sunt bune și demne de imitat le înregistrezi, și o faci cu placere, cu atât mai veritos, sciind că te afli înaintea unei fapte, pentru a cărei recompensă nu există altă lege decât opiniunea publică. Opiniunea publică poate face recompensa tot așa de mult simțită, ba chiar și mai mult decât o lege oare care. Fapta celui sârghiuțios merită a fi adusă înaintea forului acestei-a, odată spre a fi recompensată și a doua spre a servi drept stimul pentru alții.

Trăim într-un timp, care cere să dovedim prin fapte că existăm. și fiind că existența se cunoscă după cunlitatea faptelor săvârșite și fiind că numai existența acelui-a valoarează, care o probează prin fapte, cari dovedesc progres, opiniunea publică e chemată în prima linie a statorii, cum ar trebui să ne fie faptele, voind a avea o existență de amănă de aprețiat. Opiniunea publică, respective reprezentanții acestei-a, diarele aleg din faptele săvârșite cu scirea lor pe unele și le înregistrează pe lângă o recomandare sau aprețiere din parte-le.

De fapt munca diarelor e pentru viitor. Se critică în diare și se recompensează în diare, ce e drept faptele prezentului, scopul ulterior, cel urmăresc acestei-a insă e, a pregăti pe baza acestora viitorul. A contribuit, ca faptele bune din prezent să afle imitatori, iar cele rele să se omită; de acestea să nu mai ocure în viitor, eată scopul diarelor.

Pentru ca o națiune să-si asigure o existență de amănă se cere să săvârșească fapte demne de înregistrat. La săvârșirea aceasta trebuie să-i a parte fie-care membru al ei, dela cel mic până la cel mai mare. Fie-care trebuie să conlucre, unul într-un fel, altul într'altul. Conlucrarea va duce la scop luanându-se cei mai puțin versați și inițiați în lucrare după ce-i esperți. Doi bărăni trebuie să lucre, căci au multă experiență, cei mai tineri asemenea, pentru că au multă abilitate. Faptele bărănilor trebuie să fie dese — dacă n'au fost neglijenți — cele bune au fost aprețiate, cele rele respinse și reprobate. Tinerimea are deci ocazie a-si putea proba abilitatea sa luându-se după faptele aprețiate ale bărănilor. Numai prin probarea aceasta va documenta tinerimea că vrea și ea din parte și să conlucre la asigurarea unei existențe demne pentru națiunea, din a cărei sin a esit.

Faptele celor bărăni trag în cumpănă, după acestea suntem judecați. Faptele tinerimii au cheamarea a ne arăta, că vrea și ea ca la timpul său să săvârșească fpte, după cari să putem fi judecați.

Tinerimea va produce la timpul său fapte demne de aprețiat, cari să tragă în cumpănă, dacă se va iniția de timpuriu într-o săvârșirea de fapte: Ori ce fapta a tinerimii ca efusul unei sârghiuțe serioase ne îndreptăsesce a presupune, că tinerimea a apucat pe calea inițiarei.

La tinerimea română în special să-a putut, și în mare parte se poate și așa, aplica cu necontestabilă îndreptățire deviza „per aspera ad astra” în sensul cel mai strins al cuvântului.

Mulți dintre bărbații nostri de așa au studiat și și au agonisit cunoscințele, cari i-au recomandat la poziția ce ocupă așa în societate, între imprejurările cele mai triste, în lipsă, în necas și în sudoarea feței proprii, per a spera. În tinerețe nu le-a prea prisosat timpul de a se gândi și la fapte, cari să dovedească că ei se inițiază pentru viitor. Nici nu a fost de lipsă, căci starea lor a fost doavada cea mai bună, că au fost pătrunși de sârghiuța serioasă.

O parte mare a tinerimii noastre de așa e scută de neajunsurile, cu cari să-luptă tinerimea de odinoară. Parte familiile înșile, parte fondurile, multe puține de care dispunem, acoperă și delatură lipsile și neajunsurile și scutesc pe tinerime de neplăcerile de odinoară.

Tinerimea de așa se poate gândi la fapte, cari să o recomande pe viitor, cari să arate, că ea să inițiază în lucrare. Nu cerem dela tinerime cine săce ce fapte mari și ponderoase. Pricepem și noi a ne reduce pretensiunile înțînd cont de capacitatea autorului. Cerem însă și aceasta în mod imperativ, ca faptele ce se săvârșesc, mici, mari, cum sunt, să dovedească o sârghiuță serioasă.

Fapta tinerimii, care dovedește o astfel de sârghiuță o înregistrăm și ne bucurăm de ea. Tinerimea, care o săvârșește, va săcăpăta înregistrarea noastră și va vedea în motiv de a lucra și mai departe așa precum a lucrat, ca să i se poată dice odinoară că a trecut „per aspera ad astra”.

„Kronstädter Ztg“ Nr. 15 din 27 Ianuarie a. c. într-un foileton, care poartă titula dela începutul acestor șiruri aduce o recenzie despre ședința publică, pe care o aserbat societatea de lectură a studenților dela gimnasiul nostru mare din Brașov în preseara „Botezului Domnului“, după cum să-a anunțat și în coloanele acestui diar.

După ce se plângă recensentul, că junimea studioasă săsească privesc în orice lucrare intelectuală o povară și caută prin mii de mijloace artificioase și-o ușura, pentru ca să câștige în modul acesta timp spre plăceri. După ce arată mai departe, că vina la starea aceasta de lucruri în mare parte cade asupra părinților, cari se acomodează într-o toate cu pretensiunile filor lor, trece la ședința publică amintită.

„Între tinerimea română la gimnasiul de aici românesc, dice recensentul, „domnește, precum se vede, peste tot alt spirit. Tinerimea aceasta nu și-a înscris pe standardul seu deviza „per aspera ad astra“ se năzvesc însă „per aspera ad astra.“ Mulți tineri români încurcă cu starea materială cum biet pot, sunt cu atât mai silitori, își văd de cărțile lor și au să devină oameni bravi în chemarea lor. Ei nu dău baluri, cari să-i amețească săptămâni întregi, au însă de 5 sau 6 ani o societate scientifică, căreia aparțin studenții celor 2 clase superioare gimnasiale și elevii academiei comerciale ca membri ordinari. Societatea aceasta poartă modestul nume: „Societatea de lectură a studenților dela scoala medie române gr. or. din Brașov,“ are statute întărite de ministeriu și produce rezultate foarte rationabile (sehr anständige Leistungen.) Programul să fie executat preste așteptare.

„M-am convins din cele audite, dice recensentul, care, ca strein, după cum o spune însuși, a venit la ședință parte din interes, parte din curiositate, că sârghiuța serioasă a tinerimii de aici a produs rezultate demne de recunoscut, că sârghiuța aceasta a fost întărită cu viu interes de toate păturile națiunei și că o națiune, care a apucat pe o astfel de cale, se poate aștepta la un viitor demn.

„M'am văzut indemnătă a gratula națiunei, surori sincere, de și nu fără oare-care invidie, că la ea chiar și tinerimea studioasă are priceperea aderătă, care poate face pe un popor mare și fericit și are și puterea morală de a conlucra și ea din parte și la realizarea aceluia scop.“

Tinerimea noastră studioasă dela gimnasiul din Brașov își dă silința a se iniția în fapte. Silința aceasta e împreună cu sârghiuța serioasă și aceasta ne pare bine. Am înregistrat acest fapt ca să nu fie unicul pe viitor. L-am aprețiat, fiind că merită să fie imitat. Luăm spre plăcătă cunoscință cele ce s'au petrecut în Brașov. O facem aceasta în credință, că tinerimea de acolo va merge și de aci înainte pe calea începută.

— Si a castelului nou, de pe celălalt termen a lacului, și a nu sciu cător mine de fer, de plumb sau de alumini, și a mai multor văi, păduri și munți fără a socotii cîmpurile, vitele, moșile și lacurile; cu un cuvînt, stăpânul preste a decea parte din provincia Dalecarliei. Eată rațiunile, ce mi le arată mătușa mea de dimineață până seara spre a mă face să-mi uit că el este bărăna, trist, bolnav și poate încărcat cu crime!

— Doamne sfinte! exclamă Cristiano tare uitit, eu mă aflu în casa unei persoane foarte amabile!

— Dta îți bați joc de mine, domnule Goefle! Nu credi în crimă... vorbele de dinainte le-ai sănui de a mă batjocori?

— Ce am să dis adineauri, sănii gata a repeta, însă a-si voi să sciu de care crimă acuză gazda mea?

— Eu nu-l acuz; gura lumii mă dedat a vedea într-o insul ucigașul tatălui său, a fratelui său, ba chiar a cununiei sale, a nefericitei Hilda!

— Cum, numai atâtă?

— Dar Dta scii bine vorbele aceste, domnule Goefle; n'ai fost Dta însărcinat pe timpul acela?

Nu, mă înșel, tatăl Dta trebuie că a fost pe atunci avocatul baronului Olans. Baronul a produs, nu sciu, ce acte... Nu i s-a putut dovedi nimic; dar nici adevărul nu s'a aflat și nici nu se va afla vreodată, sau doară când se vor scula morții din moment spre a-l spune.

FOITA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)
(Urmare 7).

Cristiano neavând cea mai mică idee de faptele din cestiune se hotără să-i dobândește lămuririle necesare cu ori și ce preț.

— Mătușa Dta, șase el cam nejenat, se pare sămîntă, sau ceva mai râu!

— O! pardon, domnule Goefle, mătușa mea este o persoană, care trebuie să o respectez, și eu o acuz numai de orbie sau de prejudecă.

— Orbie sau prejudecă, imi e tot una! Ce văd lămurit, este, că dînsa voiesc să-ți săfiească inclinația.

— O! aceasta de sigur, căci eu detestez pe baronul!

Ea nu șă-a spus dară nimică?

— Tocmai din contră! Credeam...

— O! domnule Goefle, ai putea Dta crede, că, în vîrstă mea, aș avea cea mai mică inclinația pentru un bărbat de cinci-deci și cinci de ani?

— A, da! persoana, care-ți este destinată, e de cinci-deci și cinci de ani?

— Dta faci, ca și când te ai îndoii, domnule Goefle! Dta scii doară bine de cătă ani este, Dta care i-estă sfătitor și, precum se dice amic devotat... însă eu nu o cred.

— O! în adevăr, Dta ai dreptate.

Pe capul meu, dacă-mi pasă de el! Dară cum numesci pe domnul acela?

— Baronul! Da nu scii de cine vorbesc?

— Nici de cum; atâții baroni sunt pe lume!

— Dară mătușa mea ță-a spus...

— Mătușa Dta, mătușa Dta... sciu eu ce

dice mătușa Dta? Ea însăși poate nu o va scăi!

— A! pardon: ea scie prea bine ce dice! Ea

are o voință de fer. Este cu neputință să-nu-ți

fi împărtășit proiectele sale asupra mea, de oare-ce ea

preținde că Dta le aprobezi!

— Eu să-ți aprobez, ca se jertfesce o copilă în-

cântătoare ca Dta unei barbă-sură?

— A, vezi că scii vîrsta baronului?

— A căruia baron, mai odată?

— A căruia baron? este de lipsă să-ți spun numele omului de zăpadă?

— A da! E vorba de omul de zăpadă? Ei bine,

mărturisesc că cu aceasta nu m'am procoposit.

— Cum, domnule Goefle, Dta nu cunoști pole-

cră celui mai puternic, celui mai bogat, tot odată

celui mai răutăios și celui mai urios dintre clien-

ții Dta a baronului Olaus de Waldemora!

— Ce, proprietarul acestui castel?

Situatiunea noastră de azi e grea. Nu trece o zi să nu fim amenințați mai cu una mai cu alta.

De față se lucră tocmai la proiectul de lege referitor la scoalele medii. Scie Dănu ce margini înguste o să se tragă institutelor confesionale. Atâtă suntem siguri că până când un institut va da dovezi despre o activitate aşa mănoasă ca cel din Brașov, delăturarea sau restrângerea lui ar fi un atentat în contra culturii, a scopului principal, spre care trebuie să țintească fiecare stat.

(n-n)

Revista politică.

Sibiu, în 19 Ianuarie 1883.

Începem revista astăzi amintind de un început, care am dorit să fie de bun augur. Întelegem „Convocarea“ ce publicăm în rubrica „varietăților“ de astăzi, prin care se convoacă clubul alegătorilor din comitatul Clujului și dorim ca să putem să despre celelalte cluburi: *vivat sequens*.

În dieta, resp. în casa deputaților Ungariei s-au desbatut, după cum am anunțat și noi, lucruri interesante. N-am putut reveni în special asupra lor cu toate că merită să fie cunoscute și de publicul nostru. Până să putem să desbatere la evreii din Ungaria reproducem părerea unui diar de pește munți, „Națiunea“, care se exprimă astfel:

„În camera deputaților din Budapesta s'a discutat în decurs de câteva zile mai multe petiții din partea comunităților bisericești catolice pentru su primarea legei de emancipare a Evreilor. Această cestiune de mult timp preocupa opinia publică în Ungaria. Ea a pricinuit acum câteva luni chiar și tapete violente, escesuri întinse contra Evreilor.

„Graba cu care Ungurii au acordat, în detrimentul națiunilor genetice, toate drepturile politice Evreilor au început deja să devină amare. Evreii, vicleni din fire, necontenti au linguisit vanitatea ungurească, le-au pus totdeauna în vedere pericolii imaginari, de căci Ungaria este amenințată, insinuând naționalitățile din statul unguresc, ca contrarie esențială statului unguresc, și în același timp și au pus toate silințele să esploateze masele populației, adunând bogății însemnate. Astăzi parteau cea mai mare din proprietățile rurale și urbane se află în mâinile Evreilor. În Budapesta, capitala Ungariei, Evreilor aparțin aproape trei pătrimi din totalul proprietăților.

„În virtutea bogăților lor celor mari ei au ajuns să avă o înriurăță foarte mare în toate afacerile publice. În adunările districtuale ei devin de regulă membri de drept, pe baza censului, de oare ce ei aproape fără excepție, având averi însemnate plătesc contribuția cea mai mare. În camera din Pesta sunt o mulțime de deputați Evrei, cari au scut să-și asigure o influență permanentă în toate actele legislative.

„Prin urmare în asemenea impregiurări nu este mirare, dacă camera ungurească după o discuție foarte infocată a trecut peste petiții pur și simplu la ordinea zilei.

„Cu toate acestea faptul este incontestabil, că în Ungaria spiritul este foarte întărit în contra Evreilor. Guvernul unguresc mai bine ar fi făcut, dacă să ar gândit să ia unele măsuri restrictive spre a evita pe viitor o a două ediție a turburărilor din vîrba trecută.“

— S'a întâmplat și de aceste, răspunse Cristiano zimbind.

— Serios, Dta credi...?

— Este o manieră de a vorbi, ce aparține vocabularului profesiunii mele; scii, o dovedă neașteptată, o scrisoare perdută, o vorbă uitată...

— Da, sciu dară nu să mai aflat nimica, și de cincispre-dece sau două-deci de ani, toate sunt uitate. Baronul Olaus, la început suspect, și urit de toată lumea, a ajuns de a fi temut și aceasta spune toate.

Astăzi merge cu increderea în sine și cu îndrăsneala până la voința a se căsători din nou. O! ferească-mă Dumnezeu să nu fiu obiectul prigoniilor sale! Precum se dice el a iubit muerea sa foarte; insă, încă pentru baronesa Hilda, toată lumea crede...

— Ce crede?

— Văd, că istoriile aceste ale țărănilor, n'au ajuns până la Dta domnule Goefle, sau că ridi de ele, fiind că te-ai instalat lipescit în odaia aceasta.

— Adevărat, că există o istorie despre aceasta, răspunse Cristiano, atins de o amintire recentă.

Oamenii dela moșie mi-a dîs asă: Dute acolo și spune-ne mâne, cum ai petrecut noaptea!

Esistă aici un cobold, o arătare...

— Trebuie să credi în ceva, fi-va fantom său realitate, ceva înstrăinător este; căci însuși jupânul Stenson crede în ceva, și poate și baronul; căci

„Pester Lloyd“ nu se satură de a spune lumei, că nu este vorba și nu poate fi de arangamente positive între Kálmoky și Giers, și că toate cătele a spus „N. fr. Presse“ nu sunt decât niște fantasii. Tot ce se va fi aranjat între cei doi diplomați sunt, după „P. Lloyd“, raporturi pacinice între cele două puteri în privința peninsulei balcanice.

„D. Ztg“ este ceva mai îngrijită în privința întrevederii dintre Giers și Kálmoky. „D. Ztg“ nu crede că Rusia va renunța dela posesiunea întreagă a triunghiului iliric și dacă Austro-Ungaria se gândește la politica de ocupării une paralele, consumă „D. Ztg“ cu „Allg. Ztg“, care prognostică pentru Austro-Ungaria periculii cei mai mari. „D. Ztg“ vede în toți peșterii rusesci chime-i cum i va chema, pe oamenii, cari urmăresc aceeași țintă, a căstiga pe Austro-Ungaria spre a o îsola.

Că o curiositate, căci de ceva pozitiv nu poate fi vorba în materia aceasta, reproducem și ceea ce scrie „Telegraful“ din București cu privire la trezoreria lui Giers prin Viena. „Telegraful“ scrie:

După cum ne spuneau de pe săptămâna d. de Giers trebuie să fi plecat eri din Viena, spre a se duce la Petersburg, D-za a fost sărbătorit în capitala austriacă și în privința prânzurilor și a ciajilor ce a beut pe la toți înșilii demnitari austriaci ministrul rus al afacerilor străine trebuie să ducă cu sine cele mai frumoase amintiri la Petersburg. Cum va fi însă cu cestuiurile pentru care d. de Giers a venit într-o adins aci, eacă ce nu să scie. Este cunoscut că între aceste două imperii au existat în totdeauna cele mai serioase neînțelegeri, și ele sunt foarte naturale de vreme ce fiecare din cele două state au urmărit ideea de a pune mâna pe peninsula balcanică. Poziția Rusiei este negreșit mai avantajioasă, căci marea majoritate a populației din Austria este slavă, care predomină chiar astăzi în monarchia vecină. Curentul slav împinge fără voie pe Austria la nesecă relații mai amicale cu Rusia și ministrul austriac da esterne, comitele Kálmoky, pare să inclina spre această politică. De altă parte însă alianța dintre Austro-Ungaria și Germania leagă mâinile celei dintâi din aceste două puteri, astfel că astăzi guvernul vienez se află pus între ciocan și nicovală nescind cui să dea preferință: Germaniei sau Rusiei. Nu este însă de mirare că actuala putere a bărbătilor de stat austriaci față cu Rusia să fie numai o simplă cochetare, spre a putea dobandi consimțemantul guvernului din Petersburg asupra propunerii Barrére în conferință, care se va întruni în curând la Londra spre a regula cestiunea dunăreană. Nu credem însă că acest joc al Austriei să poată prinde pe cineva și cu atât mai puțin pe domnul de Giers, care va fi pus negreșit înaintea comitelui Kálmoky cestiunea Chilia. De aceea nu credem că între aceste două imperii să se poată stabili nescare-va relații intime, afară numai dacă Rusia în dorință de a despărții pe Austria de Germania spre a o avea apoi sigură față în față, nu se va arăta pentru un moment dispusă să face toate concesiunile. În orice casă însă, noi vedem astăzi pe Rusia că nu și perde vremea și că face la întăriri pe la toate orașele, care se află pe largă fruntarile ei despre Austria. Afară de acestea ea își înmulțește mijloacele pentru transportarea trupelor la fruntarile au-

precum se audă dela moartea cumnatelui său încoacă el n'a mai pus piciorul aici, și au și astupat o anumită ușă cu zid...

— Aici, să spune Cristiano, arătând spre trepte.

— Se poate nu sciu, răspunse Margareta. Toate aceste sunt foarte misterioase, și te credeam în curențul unor lucruri, pe care eu nu le cunosc. Eu nu cred în strigoi... Totuși nu-i doresc să i se vede pentru lumea astăzi nu măști hotără să faci Dta, adevărată a durmă aici.

Încă pentru baron, fi-va istoria cu diamantul adevărată sau ba...

— A, a, încă o istorie?

— Aceasta este cea mai neprobabilă din toate, o mărturisire, eu nu mă pot reține să rîd, repetându-o. Se povestesc prin colibe din vecinătate că el din amor către femeia sa — o răutate ea și el — și-ar fi incredințat trupul ei unui alchimist, care l-a descompus într-un alambic, și a facut dintr-o insul un diamant mare negru. Adevărat, că baronul poartă și în ciuda de astăzi un inel ciudat, care nu-l pot privi fără frică și fără scârbă.

— Eata dovada! să spune Cristiano ridând; dară cugetă acumă că ar fi rezervat și Dta o atare soarte! Sciu bine că din alambicul în care ai ferbe Dta nu ar putea să fie alt ceva, decât un diamant de apă cea mai frumoasă; dară pentru aceea operațiunea nu ar fi mai placută pentru Dta, și-ți dau sfatul să nu te spune cristalizație.

striace. Deci se poate să dică că lucrul nu e tocmai curat, mai ales că prin toate părțile se vorbesc de răsboiu.

În Franția ferbe continuu. Eată aici o probă dintr-un resumat telegrafic.

Sedinta camerei din Paris din 29 Ianuarie a. e. a fost foarte sgomotoasă. Fallières, nouă president al consiliului, declară, că deși cabinetul nu e complet, totuși stă la dispoziția camerei.

Janvier de la Motte (bonapartist) interpelează referitor la numele noilor ministri, cabinetul ar fi un ministeriu — trunchiu, Grévy nu are cunoștință despre situație. Janvier e provocat la ordine, cu toate acestea continuă: „Denumirea lui Fallières e în contra minței sănătoase.“ Cassagnac cere amânarea desbaterei până, după ce va fi numit ministrul de răsboiu. Armata nu se poate ține sub tutela ca minorită: nu se va aflare nici un om, care să se se mulțămească cu proiectele planuite. Ministrul-președinte, Fallières, declară de nejustă afirmarea, că pentru Billot și Jaureguiberry nu s'ar aflare următori, abia sunt câteva ore, de când e el ministrul-președinte. Amânarea desbaterei se respinge. Primul vorbitor la desbaterea în privința legii pretenților e contele Mun, legitimist. El dice: Proiectul respiră frică și imulată și țințește a înlocui puterea prin forță. Mun se îndreaptă între vîlă aplaude ale dreptei în contra „politicei slabă și persecuțioare“ a republicanilor, care injosesc pe Franța înaintea străinătății și care provoacă răsboiu social. Conjuratorii adeveră că sunt republicani. Se va arăta, dacă majoritatea e pentru libertate sau pentru subjugare. Referințele Fabre e adesea întrerupt de cei din dreapta, președintele e necesitat a provoca ordine. (Strigări în dreapta: Aceasta e conjurația tăcerii!) Referințele dice: Republica e tare, ea trebuie să fie însă precaută. 24 Maiu, și 16 Maiu, supunerea principiilor în „Frohsdorf“ sunt dovezi neindelnice a causei pretenților. Se poate că vocea jurnalelor și conversația din saloane se fie numai bravade, cu toate acestea, dacă în adevărat se ar fi întemplat vreun complot, atunci se să se pună principii pe șafot și nu să se trimiță în străinătate. Unele familii sunt, după cum învăță Montesquieu și alții politici, un protest continu contra voinței naționale. Principii sunt incapabili pentru ocuparea de posturi publice, căci personifică principii antirepublicane. Ei sunt a se trata în republică ca străini, până când nu vor desavua vocea jurnalelor. Viette, republican, cere proscripția directă a tuturor principiilor și citează un loc din vorbirea de apărare a lui Beroyer pentru Louis Napoleon după afacerea din Boulogne: „Pretendenții nu pot fi acuzați, ei pot fi numai învingători sau învinși, lor li se cade sau esilul sau tronul.“ (Aplause vii.) De la porte vorbesc scurt pentru proiectul Fabre. Ribot e în contra unei legi excepționale, care să opună tradițiilor lui Thiers, cari au întărit republica. Regimul a dovedit slăbiciune prin concesiunile făcute radicalismului. Toate partidele monarhice sunt nepericuloase: bonapartistii, fiind că ei ne-au cauzat nenorocirea (Cassagnac: Ei au servit împăratului!); legitimiștii sunt prea nepopulari. (Hantjens: și frații orleaniști?) Teara nu pînă ce teoriile constituționale ale monarhiei. Urmararea legii excepționale va fi alterarea puterii în

Margareta îsbucnă în ris; ecourile salei antice repetă această ris vesel și nevinovat așa de misteric încât i se facă deodată frică și redevenind tristă ea dice cu ton descuragiat:

— Ei, a trecut; văd, domnule Goefle, că Dta ești amabil și cu spirit; mi să și spus aceasta; dară, parcă aș fi sperat că Dta vei cugeta ca mine, și că mi vei fi sprigin și mantuitor, măști fi înșelat rău. Dta cugetă ca și mătușa mea, Dta credi, că tot ce-ți spun eu, este un vis. Dta respinge plângerile mele! Dară se va indura Dumnezeu de mine, numai în el mai am speranță!

— Ei da, replică Cristiano emoționat de lacrimile groase, ce curgea pe față gingășe și cu o clipă mai năiente așa de veselă, și ai perdit totă increderea în Dta însuți? Ce mi-ai spus? Îmi anunță o mărturisire delicată, adevărată că și te presentă o căsătorie ce nu îți convine și un mire, care-ți este antipatic. Eu mășteptam la o confidență de un amor... nu înroșii pentru aceasta! Un amor poate fi curat și legitim, chiar când nu e autorizat de ambii ruineni puternice. Un tată, o maică se pot înșela însă este penibil să le combată influența. Dta ești orfana!... Da, de oare ce stai în dependență unei mătușe bătrâne... O numesc bătrâna și Dta clătină din cap! Să dicem că este tinere! Eu nu mai sciu, cum să dic. Am crezut-o bătrâna. Dacă nu este bătrâna, motiv cu atâtă mai mult să o trimitem... nu voesc

favorul radicalismului. Floquet respunde într-o vorbire lungă aplaudată de cei din stânga. Restituirea legilor de proscriptiune e un act politic. Răbdarea republicanilor în respectul pretensiunilor monarchistice e esauriată. La Roche — Foucauld — Bisaccia îl intrerumpe cu cuvintele: Mie îmi promisese Thiers a rechema pe principii, el totdeauna mintea! (Tumult mare.)

La 6 ore 25 min. se încheie ședința. Ședința viitoare mâne la 2 ore d. a. Se vede, că propunerea Fabre va intra în majoritatea.

Instrucțiune

în privința execuției articolului de lege XXXIX din 1882, care tragează despre modificările unor §§-i ai articolului de lege XL din anul 1868 referitor la puterea de apărare.

Capitolul VII la §. 5 al legei de față.

Candidații la preoția.

1. În înțelesul alineelor 1 și 2 ale §-lui 5 din legea de față, candidații la preoția și ascultătorii de teologie ai bisericilor și confesiunilor recunoscute prin lege, cari sunt înrolați pe calea recrutării ordinare numai în acel cas au aspirații a fi licențiați spre continuarea studiilor lor teologice și la timpul său spre a fi inferiori în registrul armatei sau a apărării de țară (honvedime), dacă sau pe timpul recrutării ascultații deja studiile teologice, sau dacă pe timpul intrării lor în oaste (1 Octombrie) au început a asculta aceste studii.

2. Pe timpul scădămentului, ce se arată sau ar obveni în seria preoților contesiunilor recunoscute prin lege — în înțelesul alineelor 3 și 4 ale §-lui 5 din legea de față — au aspirație la favorul acesta în mod condiționat:

a) Acei studenți înrolați din clasa penultimă a gimnasiului superior, cari nu din vina lor propria sau întârziat în studii, asemenea și cei înrolați din clasa ultimă a gimnasiului superior, și anume atât cei dintâi, cât și cei din urmă în casul acela, dacă vor declara înaintea comisiunei asentătoare, că s-au decis pentru ascultarea studiilor teologice și pentru cariera preotească, respective, dacă vor documenta că li este asigurată primirea în seria ascultătorilor de teologie sau în vre-un noviciat călugăresc;

b) acei voluntari pe un an, cari sunt primiți condiționat și cari au devenit ascultători de teologie înainte de timpul concesiunei finale a favorului lor de voluntari pe un an, sau dacă în timpul acesta și-au început studiile teologice respective s-au primit în vre-un noviciat călugăresc.

Favorul acesta însă se va acorda obligaților la apărare amintiți sub punctele a) și b) numai pe lângă condițiunile și restricțiunile precise mai de aproape în alineele 3 și 4 ale §-lui 5 din legea de față.

3. Favorul acesta numai în acel cas se va estinde asupra indatoraților la apărare, înrolați pe calea recrutării posterioare, dacă aceia și-au început ascultarea studiilor lor teologice până în 1 Octombrie a acelu an, pentru care să facă recrutarea posterioară (vezi punctul 1 al capitulului present); sau dacă aceia, încă pe timpul recrutării facute pentru anul amintit, au fost ascultătorii vre unei din cele două clase ultime ale gimnasiului superior. (Vezi punctul 2. a) al capitulului present.)

se dică, să se preumele, ci se facă reflecții mai bune, precând Dta ai să sfătuiesc pe un amic vechiu pe dl Goefle... adecă pe mine, în sfârșit pe cineva, care-ți poate ajuta să te măriți după muritorul fericit pre care l preferăzi.

— Dară eu îți jur, scumpe domnule Goefle, răspunse Margareta, că nu iubesc pe nimenea. O doamne! Numai aceasta mi-ar mai trebui, ca se fiu și mai de plâns! E destul de ură pe cineva, și a fi silită să suferi atenționile sale!

— Dta nu ești sinceră, scumpa mea, replică Cristiano, jucând rolul lui Goefle cu convingere și cu un fel de probabilitate: Dta te temi că eu voi spune confidențele Dte, contesei, clientei mele!

— Nu, dragă domnule Goefle, nu! Știu că Dta ești mai mult de căt un om de cinste, ești un om bun. Toată lumea te cinstește, și însuși baronul, care cugetă de toată lumea rău, nu cetează să te vorbi de rău. Atâtă stimă și incredere am în Dta, încât am așteptat sosirea Dte aici și trebuie să-ți spun cum mi-a venit ideea să te cersez: în vre-o căteva cuvinte va fi spusă istoria mea, de oare ce mătușa mea poate nu și-o va fi spus destul de exact. Eu sunt crescută în castelul Dalby (in Woermland, cam două-deci de miluri de aici) sub ochii tutricei mele, a contesei Elfrida de Elveda, a sorei tatălui meu. Dacă dic sub ochii ei... Mătușa mea iubesc lumea și politică. Ea umblă pe la curtea din Stokholm, ea să intereseze de afacerile dietei mai mult ca de

4. Pentru aducerea deciziei de forul prim e competență:

a) cu privire la astfel de aspirații valorisate cu ocazia asentării ordinare sau recrutării posterioare comisiunea asentătoare, pe lângă aplicarea corespondențoare a decisiunilor referitoare la acest loc din §§-ii 40 și 56 ai instrucțiunii date în obiectul execuției legei de apărare;

b) în toate alte cazuri cari sunt a se regula pe calea negoțierii — sub înțelegere acă și casul cuprins în alinea penultimă a §-ului 5 din legea de față — respectiva comandă districtuală de întregire militară, respective în privința celor înrolați la honvedime — comanda batalionului de honvedi în contelegerie cu ofițerii cercului (pretor, în orașele sau cetățile ce au un magistrat regulat — primariul, în orașele sau cetățile investite cu dreptul de jurisdicție — antistioiele districtuale, și în lipsa acestora comisiunea administrativă amintită în §-ul 36 al articolului de lege VI din anul 1876; în Croato-Slavonia vice comitele respective șeful districtual și în orașe sau cetăți primariul.)

În forul al doilea, la care este a se substerne pe calea autorității (judecătoriei) politice petiționea respective recursul — decide autoritatea districtuală militară respectiva comanda districtuală de honvedi în contelegerie cu comisiunea administrativă amintită în § ful 36 al articolului de lege VI din anul 1876, — și în Croato-Slavonia în contelegerie cu vice comitele respective cu șeful districtului și în orașe sau cetăți cu primariul.

În forul suprem decide ministrul comun de resurse în contelegerie cu ministrul de honvedime, — referitor la honvedi, ministrul de honvedime singur.

În contra decisiunei respingătoare se poate recurge în timp de 14 zile computate dela înmormântarea decisiunei scripturistice, ce are a se efectua îndată. Dacă decisiunea forului al doilea consună cu cea a forului prim, recurgerea mai departe nu are loc.

Decisiunea asupra astor felui de aspirații ridicăte din partea rezerviștilor de întregire se aduce în asemenea mod; și și aceștia după primirea treptelor (ordurilor) mai înalte ecclastice sau după aplicarea lor ca presbiteri sunt a se infere în seria presbiterilor castrensi.

5. Obligații la oaste, ce se bucură de vreunul din favorurile cuprinse în § ful 5 al legei de față până nu vor fi denumiți de presbiteri castrensi la armată s-au honvedime sunt indatorați și justifică din an în an sustarea acestei aspirații a lor înaintea comandei districtuale de întregire militară respective de honvedime.

În casurile amintite în alinea 5 a §-lui 5 din legea de față, mai departe cu privire la candidații de preoți și parohi și atunci, dacă aceea nu sunt în stare a documenta cu atestat primit dela autoritațile lor ecclastice (superintendente etc.) că, — conform organizării districtuale a bisericei lor — ca candidați la preoția aparțin la legătura corporației preoțesci, sau dacă aceia în decurs de 4 ani, computați dela terminarea studiilor lor teologice, nu vor fi aplicati ca parohi; sau în fine dacă aceia, în urma repetițiilor provocării făcute din partea comandei districtului de întregirea militară respective a batalionului de honvedi, — cari în privința aceasta se adresează către autoritațile politice — întrelasă fară rectificare suficientă și do-

mine, care trăiesc de la nașterea mea într'un castel fortă trist, cu o guvernanta franceză, domnișoara Potin. Aceasta, din norocire, este foarte blândă și mă iubesc tare. Mătușa mea vine de două ori pe an, să vadă, dacă am crescut, dacă vorbesc bine franceze și rusește, dacă nu am lipsă de ceva, și dacă preotul rigoros dela biserică noastră veghează bine ca se nu primim altă vizită de căt numai a preotului și a familiei sale.

— Nu este lucru șod?

— Nu; dară n'ăș fi în drept a mă aflu nefericită. Eu lucrez mult împreună cu guvernanta mea, sunt destul de avută și mătușa mea este aşa de generoasă, încât nu sufer nici o lipsă; apoi domnișoara Potin este amabilă, și când ni se face urit, ceteam romane... O? romane foarte cinstite și foarte frumoase; ele ne fac de uită singurătatea și ne arată totdeauna crima pedepsită și virtutea respălită!

— Socoteală bună!...

Adevărat, că nu este rău a crede romanele aceste și a se purta întocmai după intențiunile lor... însă nu s'a furișat în singurătatea aceea și printre paginile romanelor vr'un băiat frumos în casa sau în căpșorul Dte, pre lângă toate vechierile preotului și a mătușei?

— Nu, nici de căt, eu pot jura, domnule Goefle, răspunse Margareta cu sinceritate. Totuși îți pot spune, că spiritul meu și-a format un chip oare-care despre bărbatul, pre care mi l-a anunțat mătușa

cumenta sustarea mai departe a aspirației lor: favorul acesta e a se considera ca incetat, și respectivii obligați la apărare — întrucât nu ar fi satisfăcut încă îndatorirei lor față de serviciul activ legal, — sunt a se cita în lăuntru spre împlinirea acestui serviciu.

Încetarea favorului se publică pe calea autorității statelor în punctul 4 al acestui capitol.

Astfel de îndatorați la oaste, întrucât nu s'ar fi bucurat încă de favorul de voluntar pe un an, au însă aspirații la acela, și a li se da acest favor prin trupa permanentă (comanda batalionului de honvedi) în acel cas, dacă recurg pentru acesta în restimp de 14 zile, computate dela ridicarea la valoare de drept a decisiunii, prin care se anunță încetarea favorului, la comanda districtuală de întregire militară, respective la comanda batalionului de honvedi, și dacă pe timpul înrolării lor au avut aspirații la favorul de voluntar pe un an, sau la primirea condiționată ca voluntar pe un an, și în casul din urmă vor satisface condițiunilor necesare pentru dobândirea finală a favorului de voluntar pe un an.

Dispoziții transitorice.

6. Acei obligați la oaste, înrolați înainte de intrarea în viață a legei de față, cari satisfac decisiunilor referitoare la acest loc, ale §-lui 5 al acestei legi, în urma rugării lor sunt a se împărtăși posteriormente în favorurile acestui (5) §. prin comanda districtuală de întregire militară, respective a batalionului de honvedi.

Dacă aspirația nu se consideră de îndreptățită, petiția e a se înainta spre decizie la favorurile mai înalte pe calea statelor în punctul 4 al capitolului present.

Corespondențe particulare ale „Telegrafului Roman”.

Offenbaia, 12 Ianuarie 1883. (Adunarea învecinătorilor gr. or. din despărțemantul al III-lea, protopresbiteratul Lupșei, ce aparține Reuniunei învecinătorilor gr. or. din districtul Abrudului, ținută la 27 Decembrie 1882 în comuna Offenbaia.)

În conformitate cu decisiunea comitetului central al Reuniunei învecinătorilor gr. or. din districtul Abrudului, dl Ioan Danciu, administrator ppresbiteral al tractului Lupșa a convocat adunarea de constituire a despărțemantului al III-lea (ppresbiteratul Lupșei) spre diua sus amintită.

În diua de 27 Decembrie 1882 se va prezenta mai mulți dintre învecinători luând parte și la serviciul divin.

După terminarea serviciului divin și invocarea Duchului sănătății învecinătorii se întrunesc în scoala din Loco carea era destinată spre acest scop.

Dl adm. protopresbiteral, Ioan Danciu, deschide ședința prin o cuvântare acomodată împregiurărilor arătând scopul cel urmăresc Reuniunile învecinătoresc.

După deschiderea ședinței constatăndu-se membrii presenți (11 învecinători) a urmat constituirea despărțemantului în Subreuniune, alegându-se de președinte Dlu Ioan Danciu, Administrator protopresbiteral tractual, care deși ocupat cu alte afaceri totuși și primește asupra-și aceasta sarcină, promițând totodată că va lucra din toate puterile în favoarea Subreuniunei; vicepreședinte Andrei Muntean,

mea fără veste, este o săptămână și că aretându-mi ea pe baronul Olaus de Waldemora cu cuvintele: „Acesta este, fi amabilă! eu l'am aflat așa de desosibit, altfel, ca pre cel din visul meu, de n'ăm fost nici de căt amabilă.

— Pricep. Si mătușa Dte...?

— Ma batjocorit. „Ești o nebună, mi-a dis. O fată de neam bun n'are să-și facă nici când idei de amor. N'ai să te măriți ca se iubești, ci ca să te faci damă mare. Eu voesc să te faci baroneasă de Waldemora, să îți jur, că ai să remai căt vei trăi prin să în castelul acesta, fără să mai vezi suflet de om. Am să fac mai mult, am să alung pe domnișoara Potin, căci dânsa pare că-ți dă sfaturi rele. Decide-te; îți dau o lună de zile. Baronul ne invită să petrecem sărbatorile crăciunului*) în bogata sa rezidență din Dalecarlia. Acolo, avem să ne petrecem foarte bine. Tot numai venătoare, baluri și teatru. Acolo îți vei pute face o ideiă de bogăția sa, de creditul său, de autoritatea sa, și vei recunoaște că nu poți aștepta nici când o partie mai brillantă și mai cinstită.

(Va urma.)

*) Sărbatorile crăciunului durează în Suedia și Norvegia dela 24 Decembrie până la 6 Ianuarie.

învățătoriu în Sălcica de jos; notariu Ioan Bota, învățătoriu în Sălcioa de sus, cassar Teodor Popa învățătoriu în Ocolișul mare, iar membrii în comitet Stefan Bedelean în Cacova Ierei și Ioan Vesa învățătoriu în Runc.

Prelegeri au ținut dl președinte Ioan Danciu din „Statutul organic” despre parochia, sinod parochial, comitet parochial și epitropie parochială, carea prelegere într'adefără au meritat de a purta numele „prelegere de model”. Învățătorul Andrei Munteanu au preles din „Istoria bisericească”: despre lățirea creștinismului prin bărbății apostolești, precum și goanele cari avură de a suferi pentru credința în Christos, la carea admisindu-se o critică au luat parte dl președinte și învățătorul Ioan Bota.

Învățătorul Popa Teodor propune ca, să se însarcineze comitetul subreuniunii cu facerea unui „Plan” special de împărțirea oarelor de scoală preste întreagă săptămâna, care apoi săl' prezenteze în proksima adunare spre desbatere. Propunerea dênsului se primesc.

Terminându-se agendele adunării în cea mai bună ordine, ședința se încheie prin o cuvântare a președintelui despărțimentului.

Nu sciu frigul ce se escasează numai atunci de curând, sau doară chiar renitența face ca la aceasta adunare să nu ea parte mai jumătate din învățătorii acestui despărțiment. Fie ca în viitor să ne intrunim în număr cât se poate de mare.

*Andrei Munteanu,
învățătoriu.*

Sciri telegrafice.

Cattaro, 29 Ianuarie. Se telegrafează la „N. fr. Pr.” Prințul Petru Karagyorgyevics a sosit în Cetinje ca ospas al principelui Nicolae.

La sosire a fost de față nepotul principelui, adjutanțul Marco Petrovics. În Cetinje fu primit Karagyorgyevics cu onoruri princiarie.

Paris, 29 Ianuarie. Fallières fu denumit de președinte al consiliului, încredându-se și conducederea interinală a afacerilor externe. Denumirea ministrului de resboiu și a celui de marină va urma mai târziu. Ministerii ceilalți remân.

Paris, 29 Ianuarie. Consilierul apărător al principelui Jérôme a înaintat protest la ministru de justiție. În protest se declară întreaga procedură de ilegală și nejustă.

Paris, 29 Ianuarie. Deputații s-au prezentat în cameră în număr complet. Tribunile sunt îndesuite, logea diplomatică și de tot ocupată. Ministerul de interne Fallières se suie pe tribuna vorbitořilor și declară, că președintele Grévy a primit demisia a trei miniștri, demisiunile celor lății le-a reieptat și că ia concredut dênsului, lui Fallières, presidiul cabinetului. Timpul fizic a lipsit lui Fallières spre a dispune ocuparea portofoliului pentru externe, resboiu și marină, căci a primit presidiul abia de câteva ore. Fallières adaugă, că stă la dispoziția camerei în privința discușiunii legii pretendenților credibili, că o discuție promptă și de lipsă. (Aplause VII din partea majorității). Janvier dela Motte și Cassagnac cer amânare, ceea ce se respinge. Se începe discuția.

Paris, 29 Ianuarie. Ferry n'a primit asuprașii formația unui nou cabinet, în urma acesteia s'a decis ca să se reflecteze la Fallières.

Paris, 29 Ianuarie. Presidentul republicei a primit demisia cabinetului. El a conferit cu Ferry și Fallières mai multă vreme.

Berlin, 29 Ianuarie. Conform unor informații din Petropolea ale diariului „National-Ztg”, țarul și-a făcut linia politică, ce are și o urmă. Astfel se dice că el și-a exprimat care unde-va, cum că întreținerea bunelor relații cu Germania corespunde mai mult intereselor imperiului său și a dinastiei sale.

Varietăți.

* (Dare de seamă) despre rezultatul balului „Reuniunei femeilor române din Sibiu”, aranjat în 23 I. c. în favorul unei scoale de fete, ce reunirea intenționează a înființa. — Venitul total a fost de 570 fl. — Spese 229 fl. 78 cr. — Venit curat 340 fl. 22 cr., cari s'au predat comitetului amintitei reunii.

Preste prețul intrării au solvit:

Eselența Sa baron de Schönfeld, comandant militar 3 fl. 50 cr., Eselența Sa Arhiepiscopul și Metropolitul Miron Romanul 15 fl., Baron David Ursu 7 fl., G. Hamrodi 5 fl., Alesandru Lebu 5 fl., Nicanor Frates 5 fl., Victor Sill 4 fl., Dr. Ilarion Pușcariu 3 fl. 50 cr., Petru Truța 3 fl. 50 cr., August Ládai 3 fl. 50 cr., N. N. 3 fl. 50 cr., Gustav Kapp 3 fl. 50 cr., P. Petchescu 3 fl., Visarion Roman 2 fl. 50 cr., Simeon Popescu 2 fl., Ioan Bădilă 2 fl., N. N. 2 fl., Josefina Bielz 2 fl., Dr. I. Moga 2 fl., Partenie Cosma 2 fl., Maria Bucur Dancă 2 fl., George Matey 2 fl., M. Kabdebo 2 fl., Iosif St. Șuluț 2 fl., George Barbu 1 fl. 50 cr., Gregor Matey 1 fl. 50 cr., Katharina Bergleiter 1 fl., Constantin Stezar,

August Senyor, I. Kromholz, Dr. Vasilie Preda, N. N. G. Hențu, N. N. Dr. Ioan Pop de Galați, N. N. R. Möckesch, N. Streoulia, C. Tobias căte 50 cr. 6 fl. — La olaltă 97 fl. 50 cr.

Tuturor acestor mari mimoși contribuitori, și tuturor P. T. domni și doamne, cari onorând balul cu prezența lor, au contribuit la rezultatul lui prea imbuscurător, se aduce prin aceasta cea mai adâncă mulțumită.

Sibiu în 3 Ianuarie n. 1883.

Comitetul arangiator.

* (Convocare) Comitetul central a alegătorilor din comitatul și cetatea Cluj la adunarea să ținută în 21 Ianuarie st. n. 1883 a decis ținerea unei adunări generale a Clubului central din acest comitat și cetate, și diua acestei adunări o-a defișat pre 1-a Martie 1883 st. n. la 10 oare a. m. Deci cu toată onoarea și-i libertate a convoca la această adunare, care se va ține în Cluj, strada Cărbunilor, în localitatea casinei române, pre on. membrii alegători români din cercurile alegătoare: B. Hoedin, Teacă și Coșocna prin reprezentanții lor.

Obiectul acestei adunări va fi: reorganisarea Clubului electoral și darea de samă a aceluiași despre lucrările de până acum; precum și alte proponeri eventuale.

Cluj în 25 Ianuarie 1883.

*Alesandru Bohafel
pres.*

*Dr. Isac,
not.*

* (Necrolog.) Dela vechiul abonent al foaiei noastre, veteranul paroch gr. or. și asesor consistorial, părintele Zaharia Botoș, în Boeșia montană, eparchia Caransebeșului primim următorul anunciu:

Zaharia Botoș paroch rom. gr. or. în Boeșia montană, cu inima sfâșiată de durere anuncie moartea iubitei sale soții,

Ioana Botoș,

carea în urma unui morb scurt în 14/26 Ianuarie a. c. la 6 oare dimineață, după împărtășirea cu sănătele taine, în etate de 68 de ani și în al 52-lea an al fericitei sale căsătorii au adormit în Domnul.

Remășițele repausatei se vor înmormânta în cimitirul gr. or. din loc în 15/27 Ianuarie 1883 la 2 oare după ameađi.

Boeșia montană în 14/26 Ianuarie 1883.

Fie-i țărina ușoară!

Repausata — după cum suntem informați — neavând copii, în lipsa de descendență proprii, a adoptat un nepot de frate, respectivă cunat și o nepoată, dela fratele ei, îpe cari crescându de mici cu iubirea și îngrijirea cei mai bune și adevărate mame, li au dat educație și mijloace de existență; fiind ambii deja cu poziție așezați au de a multămă aceasta în mare parte defunctei.

* (Ciguri-miguri) Cetim în „Pester Lloyd” dela 29 Ianuarie, a. c. Nr 23 următoarele:

„Ne scrie corespondentul nostru din Sibiu, că archiepiscopul și metropolitul Miron Romanul conform unui concurs al consistoriului metropolitan a ridicat (suspendat, entoben) pe fostul secretar referent metropolitan de păță acumă Elie Macellariu consiliariu guvernial în pensiune, și în locul lui a denumit de secretar metropolitan suplinte pe fostul asesor consistorial din Arad(!) Petru Petroviciu, carele în timpul din urmă a funcționat ca actuariu la metropolie.”

* „Journal des Débats” primește o corespondență din Roma în care i se scrie următoarele în privința atacării principelui Napoleon:

„V'am semnalat eri atitudinea foarte categorică, destul de neprevăduță pe care a avut-o presa italiană cu ocazia unei întreprinderi nesocotite a principelui Napoleon. Trebuie mai cu seamă să se observe ceea ce dice Rassegna: „Dacă Francia să mai increde unui Napoleon, ar trebui să conchidem că nebunia este ereditară la unele națiuni, ca și la unele familii.”

„Această părere a unui străin merită să fie menținută.

„Guvernul este foarte otărât și nu se amesteca într-o afacere care nu'l privește. N'a cerut explicații d-lui Decrais, nici acesta nu le-a dat, pentru că n'avea ce explicări se dea. Prințul Napoleon este legat de familia regală, dar el a lucrat ca un francez, și astfel fiind, Italia n'are să se amestecă.

„Frasa relativă la Tunis, combinată negreșit pentru a câștiga simpatia Italianilor, n'a produs nici un efect. Italianii sunt destul de fini, pentru a înțelege că, mai puțini ca ori și care, prințele, chiar împărat, ar putea să le dăruiască această posesiune.

„Prințul același simțemēnt noile opinii cle-

ricale ale pretendentului au produs aci cea mai su-părătoare impresiune.

„Este recunoscut de toți că nimici nu este mai de temut de căt un fricos revoltat, și că un liber cugetător va putea resista clerului mai puțin de căt un catolic convins. Ministrul afacerilor străine a făcut să se insere în „Il Diritto” o notă categorică pentru a stabili că această afacere nu interesează în nici un chip pe Italia.

Posta Redacțiunii. Domnului M. V. în Sibiu Din adins nu ne facem treabă cu organul arădenilor „Biserica și Scoala”, de aceea nici nu așaț loc în foaia noastră pentru articolul picant, ce-l adresezii numitul „Leibjurnal”. Ce te miri că „Biserica și Scoala” espadează abnegații sei ca adaos „Calicul”? când poti se sci, că mai an tot „Bis” și „Scoala” făcea propagandă pentru aceea murdară chiar în coloanele sale. Gustul unor oameni nu se poate regula, de asemenea nici cordalitatea unor prelați, care ană va fi având răjiunea sa.

Loterie.

Mercuri 31 Ianuarie n. 1883.

Brün: 74 17 11 24 32

Bursa de Viena și Pesta.

Din 30. Ianuarie n. 1883.

Viena B-pestă

Renta de aur ung. de 6%	118.55	118.25
Renta de aur ung. de 4%	86—	85.90
Renta ung. de hârtie	85.20	85.10
Imprumutul drăgușilor de fer ung.	134.75	134.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	89.40	89.95
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.—	110.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient ung.	94—	94—
Obligaționiung. de recumpărarea pământului	97.50	97.50
Obligaționiung. cu claușula de sortire	95.75	95—
Obligaționiurbariale temeșiane	97—	97—
Obligaționiurbane temeșiane cu claușula de sortire	97.50	97.50
Obligaționiurbariale transilvane	95.75	95—
Obligaționiurbariale croato-slavonice	97.50	97—
Obligaționiung. de recumpărare decime de vin	99—	98.50
Sorți ungurești cu premii	97.50	97.70
Sorți de regulare Tisoi	114.50	114—
Datorie de stat austriacă în hârtie	109.25	109.50
Datorie de stat austriacă în argint	77.70	77.75
Sorți de stat dela 1860	131.40	130—
Acțiuni de bancă austro-ung.	83.4	83.0
Acțiuni de bancă de credit ung.	281.50	280.05
Acțiuni de credit austri.	287.75	286.80
London (pe poliță de trei luni)	119.65	119.70
Scriuri fonciare ale institutului „Albina”	100—	100—
Galbin.	5.63	5.63
Napoleon.	9.50	9.49
100 marce nemțesci	58.55	58.60

Nr. 5600/1882 civ.

[342] 2-3

Publicații.

Tribunalul reg. din Elisabetopol aduce la cunoștință publică, că pentru comasarea generală a hotarului comunie Lățcuț s'a ficsat diua dela 16 Aprile 1883 la 10 oare înainte de ameađi în comuna Lățcuț la locuința primariului comunul; pe când sunt invitați a se reprezenta toți proprietarii cu aceea, că acei cari nu se vor prezenta se vor considera că consumă cu comasarea; exemplarul cel dintâi al cererii se poate vedea la acest tribunal regesc.

Din ședința tribunalului reg. din Elisabetopolă județul la 30 Decembrie 1882.

Nagy Lajos m. p.
pres.

Butak m. p.
not.

Nr. 177. 1882

[343] 1-3

EDICT.

Ioan German de religiunea gr. or. din Ocna, comitatul Albei inferioare, carele de 4 ani cu necredință a părăsit pre legiuitora lui soție Ana n. Ilie Sora din Săliște, se citează prin aceasta, că în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezinte înaintea acestui scaun protopresbiteral, ca for matrimonial de prima instanță, căci la din contră și în absență dênsului se va pertracta și decide procesul intentat contrai de cătră soția să.

Sibiu 13 Ianuarie 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Săliștei, ca for matrimonial de prima instanță.

Nr. 199.

[341] 3-3